

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 120.

Femte Session.

75de Møde.

Løvedagen den 25de Februar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende Forslag til Lov indeholdende nogle Forandringer i Anordningerne om Skolegangen og den offentlige Confirmation. Stemmefedler paa 5 Medlemmer skulle blive omdeelte.

Udfaldet af den deryaa foretagne Stemmegivning var følgende. Der afgaves 35 Stemmefedler; den fornødne Pluralitet altsaa 12 Stemmer. Valgte bleve: Professor Vorgen med 34 Stemmer, Pastor Blume med 33 Stemmer, Landvæsenscommissair A. Jørgensen med 31 Stemmer, Kammerraad Mortensen med 29 Stemmer og Etatsraad Madvig med 24 Stemmer. (Holberg 14 Stemmer).

Formanden: Efter Dagsordenen bliver dernæst at foretage 2den Behandling*) af Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Handel med Kornvarer og Brød. Der er intet Endringsforslag fremkommet til denne Behandling. Jeg sætter Lovforslagets 1ste Paragraph under Forhandling.

Judenrigsministeren: Jeg har under Sagens Behaadling i det andet Thing udtalt, hvorledes jeg ikke indseer, at den Handel med uformalede Kornvarer, der skulde tillades ved den paataante Lov, kunde være til nogen Nytte.

Der er allerede en saa udstrakt Frihed i Kornhandelen, navnlig i Kjøbenhavn, som man kan ønske sig, og jeg skjønner ikke, at en Udvidelse kan være enten i Producenternes eller i Forbrugernes Interesse. Det i Paragraphen, der har meest praktisk Betydning, er det, som er foreslaaet, at den saakaldte Torvetvang, som finder Sted især paa Kjøbenhavns Torve, og som bestaaer deri, at Torvene to Gange om Ugen en vis kort Tid i de tidlige Timer udeslukkende skulle staae aadne for Huusholdningerne og ikke for de Næringsdrivende, der handle med de Varer, som føres paa Torvet, skulde bortfalde med Hensyn til uformalede Kornvarer. Det er bekendt, at det Vaand, der i saa Henseende har hvilet paa visse Næringsbrugere, har været meget mere trykkende for; nu gjælder det, som sagt, kun for de egentlige Torvedage to Gange om Ugen, og derhos en meget indskrænket Tid, efter hvis Forløb Torvet skal staae aabent for Alle. Grunden til, at man med Hensyn til den Tid, der er bestemt til Indkjøb af Fedevarer, og med Hensyn til Ophævelse af disse Indskrænkninger for Omsætningen ikke i Cancelliets Tid er gaaet videre, end man gif, og at man heller ikke i den senere Tid er fredeen til aldeles at ophæve det Fortrin, man har villet give Huusholdningerne til at gjøre deres fornødne Indkjøb, er den, at, naar Torvet blev besøgt til enhver Tid af den Næringsdrivende, saa vilde de, der have større Interesse, indfinde sig i en talrig Mængde, hvilket kunde holde de Andre ude og sætte Huusholdningerne ud af Stand til at gjøre Indkjøb paa Torvene, ligesom det ogsaa er mig bekendt, at man i Almindelighed i Familierne ønsker at vedligeholde den Forrettighed, der endnu er bleven tilbage for dem, der gjøre Indkjøb, og

*) 1ste Behandling findes Sp. 1701—1702.